

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Man skal jo være sig for at rette medlemmer af Folketinget, men alligevel: Landsstyreformanden hedder ikke Emil Johansen, han hedder Lars Emil Johansen, en konstruktiv, dygtig landsstyreformand, som jeg er glad for føre drøftelser med.

Lad mig slå fast, at regeringen lægger stor vægt på at føre en åben dialog med Grønlands hjemmestyre om alle spørgsmål, der har betydning for Grønland. Det gælder også udenrigs- og sikkerhedspolitiske spørgsmål. På et møde i fredags den 31. januar bekræftede landsstyreformanden Lars Emil Johansen og jeg selv det gode og tætte samarbejde, der gradvis er blevet etableret mellem den danske regering og landsstyret, også om udenrigs- og sikkerhedspolitiske spørgsmål.

Vi understregede begge to betydningen af udenrigsministerens årlige møde. Den danske udenrigsminister aflægger jo årligt besøg i Grønland, har møde med landsstyret i Grønland. På disse møder giver udenrigsministeren en redegørelse for Danmarks udenrigs- og sikkerhedspolitik med stor vægt på de spørgsmål, der har relevans for Grønland.

Landsstyreformanden og jeg betonedede også det vigtige samarbejde, vi har i den dansk-grønlandske permanente embedsmandsgruppe, der blev nedsat i efteråret 1995. Regeringens dialog med Grønlands landsstyre om udenrigs- og sikkerhedspolitik styrker efter min opfattelse rigsfællesskabet. Den gruppe, der mødes mindst to gange årligt, har til opgave at drøfte alle udenrigs- og sikkerhedspolitiske spørgsmål, herunder også NATO-spørgsmål, der berører Grønland, og som man fra dansk eller grønlandsk side måtte ønske at bringe op. Gruppen forbereder også udenrigsministerens årlige møder med landsstyret.

En åben dialog mellem Grønland og Danmark, mellem landsstyret og den danske regering, ændrer selvsagt ikke ved den kendsgerning, at det er regeringen, der fører Danmarks udenrigs- og sikkerhedspolitik. Det er der ikke ændret ved.

Pia Kjærsgaard (DF):

Selvfølger hedder landsstyreformanden Lars Emil Johansen.

Men jeg vil alligevel godt udspørge statsministeren lidt om, hvad der yderligere blev drøftet i løbet af fredagens møde, for det synes jeg ikke vi har fået så meget at vide om. Det er dog en

markant udtalelse, som landsstyreformanden kommer med, hvor der bl.a. bliver sagt, at der jo er sket meget siden aftalen imellem Danmark og USA i 1951. Bl.a. har Grønland fået sin egen lovgivende forsamling og sin egen regering, og man må jo erkende, at der er sket meget, men derfra og så til, at der skal revideres i aftalen – stadig væk meget underforstået, at Grønland skal have større indflydelse på Danmarks sikkerhedspolitik – er der langt. Jeg vil bare godt have statsministeren til helt klart og utvetydigt at afkræfte de forlydender.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne spørge statsministeren om, hvorfor regeringen afslog det grønlandske ønske om en undersøgelse af tiden efter 1968.

Og så vil jeg gerne spørge, om statsministeren er enig i, at der ikke kan eksistere militære baser i Grønland, uden at det er på betingelser, som det grønlandske Landsting kan godkende.

Så vil jeg endelig spørge statsministeren, om ikke den tankegang, der ligger i fru Pia Kjærsgaards spørgsmål, er en tankegang, som man fandt i kolonitiden, og som ikke hører til i vore dage.

Hans-Pavia Rosing (S):

Hvis fru Pia Kjærsgaard havde læst – hvad det ikke tyder på – hvidbogen fra DUPI, DUPI-rapporten, så ville fru Kjærsgaard forstå en historie, som er gruopvækkende, hårrejsende, som har fundet sted i Grønland på basis af en aftale fra 1951, hvor Grønland stadig var en koloni.

I dag har vi 1997; vi har haft hjemmestyre siden 1979; verdensbilledet har ændret sig totalt. Og selv om der er delte meninger her i Tinget om, hvordan man skal gebærde sig, hvordan man skal forholde sig til den her problematik, så kan vi i hvert fald med sindsro sige, at vi i Grønland er fuldstændig enige om de holdninger, som vi har givet udtryk for, og som landsstyreformanden over for statsministeren har givet udtryk for på mødet i fredags. Og det gælder hele vejen fra landsstyret, Landstinget op til Qaanaaq Kommune. Det synes jeg er vigtigt og vigtigt at sige.

Jeg skal bare sige, at en præcision af 1951-aftalen er vigtig, og at vi ser på det med dagens briller, og undersøgelsen efter 1968 bliver nok lavet af de frie forskere. Men jeg vil gerne have statsministeren til at bekræfte, at det forhold, vi har også på det udenrigspolitiske område, de drøftelser, vi har, er vigtige både for Danmark og for Grønland.